

Все мусим зробити, щоб жила Україна,
щоб ворог підступний її не здолав.

Вадим Крищенко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 49-50 (14358-14359), 20 ЧЕРВНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

«Ми можемо більше ніж думаємо»

Початок повномасштабного вторгнення російських військ на територію України. Хтось відчуває страх і зневіру, опускає руки, втрачає самовладання і не бачить виходу. Інші проявляють готовність діяти, щоб самому вижити і допомогти вижити іншим. Такими дієвими і до сьогодні є учасники «Гуртка Макраме», основна робота яких – плетіння маскувальних сіток для наших захисників.

Дивуюся тому, які різні характери у колективів локацій по плетінню сіток. Так, саме колективів, а не окремих людей. «Гурток Макраме» характеризує спокійна розміреність і надзвичайна скромність. Результатом розміреної роботи є величезна кількість сплечених сіток. Тут вчилася плести організаторка спільноти «Разом Ми Сила» Алла Захарова, тут вчилася плести я. Дякуємо від усього серця за майстер-клас прекрасній людині Ользі. З перших днів війни вона плете сітки. Приходить у всі дні, коли відкрита локація. І така вона не одна. Вся команда сумлінно працює для захисту техніки і життя наших військових. Жінки розповідають, що на початку війни приходило стільки людей, що не вистачало місця для плетіння. Скільки було зроблено, підрахувати не змогли, та й розміри різні. Найбільша виготовлена сітка була 15 x 18 метрів. Днями закінчили чотири сітки 8 x 12. Їх доводиться зшивати з декількох. Оля робить це так майстерно, що зовсім не видно швів.

Є багато людей, які виготовляють речі для військових вдома. Плетуть нашоломники і нав'язують на них стрічки, в'яжуть шкарпетки, нарізають ялинку на стрічках спанбонду для виготовлення сіток. Майже всі стрічки нарізають дві Тані. Одна з них вийшла мені назустріч з ножицями і стрічками у руках. Покинула роботу на городі, бо з'явилася необхідність терміново нарізки спанбонду нового кольору. В неї служать онуки, і сидіти склавши руки вона не може.

Багато організаційної роботи виконує Світлана (на фото). Слухаю її розповідь: «На початку 2022 року після повномасштабного вторгнення почалася робота нашого колективу. З легкої руки однієї з жительок Фурсів прижилася кодова назва «Гурток

Макраме». На початку війни працювали 4 команди. Сіточки тоді були не такі гарні, але спільна робота об'єднала нас і допомогла справитися зі стресом. Разом молилися, турбувалися про стан одна одної, стали однією дружною сім'єю. Пишаюся тим, що у Фурсах є свідомі люди, які залишилися й досі для того, щоб працювати для захисту країни. У нас ніколи не буває зайвих сіток, всі вони потрібні вже на вчора. Завжди дивуюся, звідки у жінок така енергія і внутрішня стійкість. Незважаючи на стан здоров'я, прийшли і працюють!»

Війна триває. Не розраховуйте вчергове на два-три тижні. Сидіти і сподіватися тільки на ЗСУ – результату не дасть. Наші військові неймовірні! Шана і дяка їм за захист. Наш шлях вижити – не дати росіянам повірити, що нас можна перемогти. А тому беріть приклад з тих, хто свій вільний час витрачає на посильну допомогу армії. Не чекайте, що все вирішиться казковим чином. Інтенсивність бойових дій не зменшилася, потреба у маскувальних сітках стоїть дуже гостро. Не опускайте руки! Ми можемо більше ніж думаємо. **ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО НАШОЇ ДРУЖНОЇ СПІЛЬНОТИ. РАЗОМ МИ СИЛА!**

ТЕЛЕФОНУЙТЕ:
(097) 753-83-83 (АЛЛА).
Віра ДРОЗД

«Пліч-о-пліч: згуртовані громади»

В межах проекту з такою назвою вже вдруге до Білої Церкви завітали школярі з міста-форпосту Павлограда. Для 16 учнів та 2 їхніх педагогів, які перебували в нас до 20 червня, за кошти місцевого бюджету було організовано проживання та харчування.

Як розповіли офіційні джерела, відпочивали гості на базі літнього профільного пришкольного табору з денним перебуванням дітей «Літня школа лідерів». Їм підготували цікаву та різноманітну культурно-просвітницьку й розважальну програму. Юні гості відвідали кінотеатр

ім. Довженка, унікальний історико-культурний комплекс «Київська Русь», що в с. Копачів, який відтворює атмосферу та архітектуру Стародавнього Києва V–XIII століть. Проводили дозвілля в біопарку «Золотий фазан», відвідали MacDonald's, переглянули звітний благодійний концерт місцевого зразкового ансамблю танцю «СУЦВІТТЯ» тощо.

Сподіваємося, діти з Павлограда отримали незабутні враження, нові знайомства, заряд сил та енергії, цінний досвід, нові знання та вміння, які допоможуть їм у подальшому розвитку та розширенні світогляду.

Пам'ятаймо!

Війна, розпочата російською нечистю, продовжує наносити незагойних ран Україні. Скільки горя щодня падає на згорьовані душі людей, які отримують найгіршу звістку з фронтів визвольної війни, – не осягнути розумом. Воно відгукується болем у кожному живому серці.

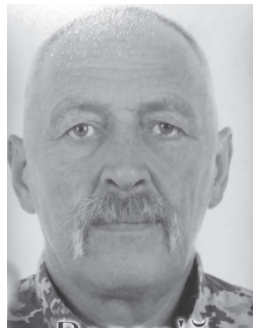
Білоцерківська громада нещодавно попрощалася ще з одним своїм героєм – лейтенантом **Ігорем Юрійовичем СОЛЯНИКОМ** (1995 року народження). Він був командиром стрілецького взводу однієї з військових частин. Загинув 10 червня в результаті поранення в місті Миколаївці Краматорського району на Донеччині.

Наш воїн до кінця залишився вірним присязі, даній українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу й незалежність.

Прийшла ще одна сумна звістка – відійшов у вічність наш земляк, сержант **Валерій Васильович ГАЛЬЧЕНКО** (1966 року народження), який був водієм підвозу мінометного взводу мінометної батареї управління однієї з військових частин. Помер 14 червня, перебуваючи на лікуванні в медичній установі Харкова, через різке погіршення самопочуття під час виконання бойового завдання.

СХИЛИМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ, БІЛОЦЕРКІВЦІ. І ВІЧНО ПАМ'ЯТАЙМО СВОЇХ ПОЛЕГЛИХ ЗАХИСНИКІВ.

«Вона чекає»

В Білоцерківській школі мистецтв № 1 імені Юрія Павленка за ініціативи громадської організації «Вояцький Визвіл» та сприяння Білоцерківської міської ради відбувся захід «Комплексна підтримка жінок з родин зниклих і полонених українців «ВОНА ЧЕКАЄ».

Сім'ї військовополонених та зниклих безвісти захисників України належать до однієї з найбільш вразливих категорій населення, які потребують постійної уваги, підтримки та захисту. «Вояцький Визвіл» вважає, що необхідно підвищувати юридичну обізнаність жінок, які перебувають у стані невизначеної втрати, відновлювати їхній психічний та емоційний стан, соціальні навички.

Активістки організації пропонують створення просторів комплексної підтримки для родичок зниклих безвісти та полонених українців за участі активних жінок-захисниць, волонтерів та місцевого самоврядування. Особливо це важливо для міст та сіл, розташованих далеко від столиці чи обласних центрів, де родини часто не мають навіть базової підтримки.

Біла Церква стала першим містом, яке долучилося до цієї ініціативи. В заході взяли участь близько 30 родичок військовослужбовців з Білоцерківської громади. Всі вони отримали юридичну, психологічну та організаційну допомогу.

Далі на стор. 2

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

**ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА
НА ГАЗЕТУ
„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”
НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ
2025 РОКУ**

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
44,00 грн – індекс 35027
– **НА 3 МІСЯЦІ:**
132,00 грн – індекс 35027
– **НА 6 МІСЯЦІВ:**
264,00 грн – індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

«Вона чекає»

Як зазначила депутат Білоцерківської міської ради Леся Крижешевська, презентація цього проекту в Київській області розпочалася саме з нашого міста: «Ми знаємо, що Біла Церква – це місто героїв, тут проживає багато військових. На жаль, війна триває, і кількість людей, зниклих безвісти, а також тих, що перебувають в полоні, дуже велика. Біла Церква першою підтримала всеукраїнську акцію «Не мовчи, полон вбиває». Вона розпочиналася як підтримка захисників «Азов-сталі», але зараз до нас доєднуються родини зниклих безвісти та військовополонених з різних військових підрозділів. У нас проводяться й інші акції: й автопробіги, і хода на підтримку цієї категорії людей. Білоцерківська міська влада й депутатський корпус завжди підтримують такі починання, адже бачимо по цих акціях, що таких родин досить багато. На нинішній захід до нас приїхали представники громадської організації «Вояцький Визвіл». Це жінки, які борються за своїх рідних, за всіх українців, які перебувають у полоні та зникли безвісти. Програма комплексної підтримки цих жінок – дуже необхідна як тим, які чекають, так і тим, хто дочекався рідну людину з полону, але має багато запитань. Голос рідних потрібно чути».

Голова ГО «Вояцький Визвіл» Наталія Єпіфанова розповіла про результати

діяльності організації за три роки, провела інформаційну сесію щодо національного механізму пошуку зниклих безвісти та надала індивідуальні юридичні консультації.

Психолог Олена Катеринич наголосила на важливості збереження ментального здоров'я в період тривалого стресу, що особливо актуально для жінок, які чекають звісток про своїх рідних.

Наталія Кравцова, яка вже четвертий рік чекає з полону свого сина-азовця, поділилася досвідом самоорганізації та залучення родичок до спільної, зокрема й творчої, діяльності.

Учасниці зустрічі підтримали ідею створення в Білій Церкві постійного простору, де можна буде регулярно отримувати психологічну та юридичну підтримку, долучатися до творчих ініціатив і мати можливість спілкування з тими, в кого є подібний досвід.

Захід «Вона чекає» відбувся завдяки підтримці Уряду Королівства Нідерландів у межах проекту «Жінки. Мир. Безпека: місцеві потреби – місцеві рішення», який реалізується Українським Жіночим Фондом.

Контакти ГО «Вояцький визвіл»:
тел. +38 (063)621-86-46;
сайт: <https://freeourheroes.com/>;
ел. пошта: vyzvil2022@gmail.com.

За інф. bc-rada.gov.ua

10 червня у бібліотеці-філії № 4 відбулася зустріч з педагогом, методистом з історії, співавтором підручників з історії України та всесвітньої історії для загальноосвітніх шкіл, відомим блогером ВІТАЛІЄМ ДРІБНИЦЕЮ, який є автором популярного ютубканалу «Vox Veritatis». Його канал набрав понад 470 тисяч підписників і 200 мільйонів переглядів. У 2024 році Віталій Олександрович увійшов у топ-50 блогерів України за версією журналу «Форбс». Він також отримав нагороду від Київської обласної ради – нагрудний знак «За заслуги перед Київщиною».

На варті історичної істини

◆ Крім того, вчитель з Білої Церкви став героєм статті The New York Times. У матеріалі від 17 квітня цього року журналісти розповіли про його унікальний підхід до спілкування з росіянами через чат-рулетку.

◆ Його відео, що базуються на історичних джерелах і фаховому аналізі, давно стали важливою платформою для всіх, хто прагне розібратися в минулому без ідеологічних викривлень.

◆ Під час зустрічі блогер говорив про ключові періоди української історії – від Київської Русі до подій новітньої доби. Особливу увагу приділили причинно-наслідковим зв'язкам у війні між росією та Україною, намагаючись осмислити її не тільки як сучасний збройний конфлікт, а й як продовження багатовікової агресивної політики москви щодо української державності, культури та ідентичності.

◆ Розглянули також складні та болючі сторінки історії, зокрема трагічні моменти в українсько-польських відносинах. Обговорення охоплювало події Волинської трагедії, переселення, репресії та конфлікти між двома народами у XX столітті. Водночас звучали й приклади того, як Україна та Польща, пройшовши складний шлях, нині виступають союзниками в боротьбі

проти спільної загрози з боку росії. Блогер наголосив на важливості чесного й об'єктивного діалогу про спільне минуле, який має стати підґрунтям для справжнього примирення.

◆ «Історія – це не тільки пам'ять про перемоги, але й усвідомлення власних

створенні сучасної української історичної енциклопедії, про роботу над створенням нових підручників інтегрованого курсу

помилки. Важливо говорити і про поразки, щоб зробити висновки та уникати спекуляцій і маніпуляцій у майбутньому», – зауважив Віталій Олександрович.

◆ Порівнюючи нинішню російсько-українську війну з іншими конфліктами в історії, він акцентував, що це боротьба не тільки за територіальну цілісність, а й за історичну правду, за право називати речі своїми іменами й відстоювати власну національну ідентичність.

◆ Пан Віталій розповів присутнім про видатних українських істориків, про їхні напрацювання у

«Історія України і світ».

◆ Захід зібрав широкую аудиторію – від молоді до людей старшого віку. Багато хто залишився після завершення офіційної частини, щоб поспілкуватися з блогером особисто, подякувати за його працю й поділитися власними думками.

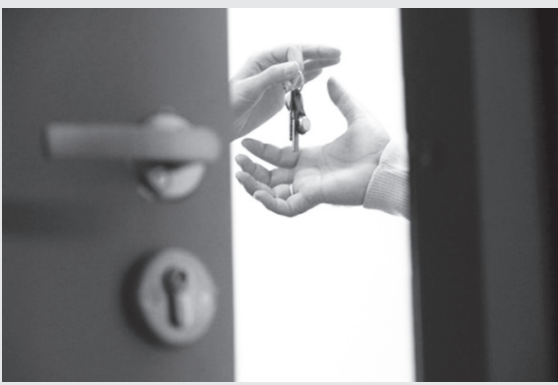
◆ Такі зустрічі – надзвичайно важливі в умовах інформаційної війни. Вони не тільки озброюють знаннями, а й об'єднують людей навколо правди, яка в нинішні часи стала елементом національного спротиву.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ

Чи вдасться відновити справедливість?

МАТИ БОРЕТЬСЯ ЗА КВАРТИРУ ПОКІЙНОЇ ДОНЬКИ

Пані Марія стомлено переступила поріг редакції: протягом непростого життя їй неодноразово доводилося «воювати», аби відстояти свої права та гідність, але у 88 років і в таких трагічних обставинах та ще й майже зневірившись у справедливості вітчизняної Феміди вона таки дуже вибилась із сил. Але просто здатися – ще важче. Тож із надією бодай на те, що її хоча б уважно вислухають і не ставитимуть цинічних запитань, з чим довелося зіткнутися в кабінетах, де сидять представники держави, зобов'язані захищати, жінка прийшла до газети. В її розумінні – як до останньої інстанції, що допоможе відновити справедливість і повернути шахрайським шляхом відібрану квартиру їй вже покійної доньки.

Відразу зауважимо: ми нічого не пообіцяли матері, яка втратила не тільки доньку та її квартиру, яку колись для неї придбала, а й віру в свою державу. Через брак повноважень, розуміючи, що по суті розв'язати цю проблему можуть тільки правоохоронні органи, ми не можемо завдати додаткового болю людині, яка нам ще вірить. Все, що ми можемо, – розповісти землякам цю важку історію та застерегти: дуже уважно й обережно ставтеся до нині поширених фондів та організацій, які пропонують найбільш вразливим категоріям громадян довічне утримання в обмін на їхнє майно. Бо, як ми переконалися з історії пані Марії, навіть за відомими й начебто з бездоганною репутацією організаціями можуть приховуватися жакливі шахрайські схеми.

Наша відвідувачка стверджує, що квартира її Тані, яка роками боролася з важкими невиліковними хворобами, підозріло перейшла у власність сторонніх осіб на підставі договору довічного утримання, про який мати не знала до самої доччиної смерті.

Ключі від квартири доньки завжди були в матері, й коли вона прийшла туди за одягом для похорону (Таня померла в лікарні, перенісши перед тим п'яту вже операцію – з приводу онкологічного захворювання), доньчина подруга порадила їй змінити замки, бо квартира нібито перейшла чужим людям з певної фірми (її назвала її – реклама цієї організації висіла на сусідньому

будинку). В квартирі був знайдений уже згаданий договір.

– Це був для мене подвійний удар. За яких умов донька підписала цей документ, у якому була стані – невідомо. А маючи такі захворювання, до яких наприкінці додалася ще й онкологія (системний червоний вовчак, атеросклероз, гормонозалежність, кілька перенесених операцій, відповідно, інвалідність), Таня постійно перебувала в емоційно-стресовому стані, вона могла не усвідомлювати своїх дій, це часто траплялося, і я цього боялася, – каже пані Марія.

Через три дні після похорону вона виявила в дверях квартири записку, в якій якийсь чоловік назвав себе її «новим власником». А потім незнайомці змінили замки – поліція, викликана матір'ю, їх застала, але вони втекли, як злодії. До речі, тоді ж зникла й реклама відомої організації, яка пропонує утримання в обмін на майно...

Дя, який лікував Тетяну протягом 17 років, через деякий час після її відходу завітав чоловік з вимогою надати йому свідоцтво про смерть жінки, назвавшись «її опікуном і власником квартири». На це лікар відповів, що жодних інших опікунів, крім матері його пацієнтки, він біля неї протягом усіх років лікування не бачив.

А ще з'ясувалося, що Тетяна, підписавши той сумнозвісний договір 2020 року, вже 2022-го двічі через суд намагалася його розірвати, оскільки умови документа друга сторона не виконувала.

Чому ж мати не знала про всі ці події? Як розповіли пізніше ті, хто знав, вона боялася за материне здоров'я та життя, дбаючи про її хворе серце. І просила не повідомляти мамі, в якій ситуації вона опинилася. Вже по смерті дочки пані Марія зв'язалася з її адвокатом, який вів справу щодо розірвання договору. Він сказав, що суд не дослухався до їхніх аргументів про невиконання вказаних у документі зобов'язань, а відтак про несправедливий відносно позивачки його характер.

Коли 2024 року Тані не стало, мати вирішила відновити справедливість. Відтоді триває її власна епопея. Суд, на який її не запросили. Апеляція, яка «зависла». Прокурор, який, байдуже підперши кулачком підборіддя, прослухав історію пані Марії та в підсумку запитав: «У вас же є де жити, то навіщо вам ще одна квартира?»

А вона не розуміє, чому неправдою відібране житло має дістатися нечесним людям, якщо в неї є молодий родич, колишній захисник України, який сам виховує дитину й мусить жити на орендованих квартирах і якому вона з радістю віддала б це помешкання. З нею проживає племінниця, в якій також немає свого житла.

Зрештою, вона не розуміє, чому держава в особі прокурора аж так цинічно реагує на прохання про допомогу громадянки цієї держави, яка потрапила в явно важку з правової точки зору ситуацію.

Ми почули, м'яко кажучи, дуже неприємні слова від пані Марії про ТАКУ Україну. Не станемо їх переказувати, аби не раділи наші вороги. Але вкотре переконуємося: поки одні українці на полях битв із російськими варварами ціною своїх життів, власної крові відвоюють право жити вільно й справедливо у рідній країні, інші продовжують «рішати» майнові питання під «дахом» байдужих (щонайменше) і корумпованих (що найбільш вірогідно) структур. Тож, любі земляки, хай яка складна ваша життєва ситуація, пам'ятайте: довіряти потрібно давно перевіреному, відомим організаціям і людям. Якщо з'являється бодай тінь сумніву – не ставте свого підпису на жодному документі. Захищайте себе і свою власність самі, бо, як бачите, іншого захисту можна не дочекатися.

Тетяна ДОЛЯ

● **З історії витинанки**

Перші витинанки відомі ще з V ст. до н.е. Це були вироби зі шкіри та хутра. Перші паперові прикраси, які можна вважати аналогами традиційних витинанок в Україні, виникли в Китаї та пов'язані з винаходом там паперу і ножиць. Перші письмові згадки датуються VII–XII ст.

У XIII ст. паперові прикраси з'явилися у Персії, а в XV ст. через Туреччину потрапили до Європи, в тому числі й до України. Витинанки були здебільшого сюжетно-розповідними й уподібнювалися до графіки: складні багатофігурні, дзеркально-симетричні композиції завжди вміщувалися на одному аркуші паперу. Ажурні паперові прикраси слов'янських народів мали декоративне спрямування і в основному орієнтувалися на традиційні народні мотиви орнаменту.

Мережковий світ української витинанки

Витинанка – вид народного декоративного мистецтва. Назва походить від українського слова «витинати», тобто «вирізувати», «вивертати». Вироби ажурно або силуетно витяті ножицями, вирізані ножом із білого або кольорового паперу. В давнину ними оздоблювали стіни, вікна, полиці, груби, печі тощо. Також їх застосовували під час релігійних або світських свят.

Українська витинанка

Традиції витинання в Україні заклалися з давніх часів, зразки віднаходять ще в трипільській кераміці. Попередники цього виду мистецтва – витинанки зі шкіри та тканини. Найбільше були поширені у гуцулів і лемків. На плечах і передніх полох кожухів та кептарів й донині, крім рясної вишивки, їх щедро обшивають вирізаними зі шкіри деталями. На Полтавщині до середини XX ст. верхній жіночий одяг-юпка декорувалася аплікаціями з оксамиту або іншої тканини. Часто це були зображення дерева життя, симетричних стилізованих галузок, декоративних елементів.

А от папір не відразу «перебрався» зі Сходу в Україну. Перші паперові витинанки з'являються на наших теренах у XVII–XVIII століттях. Це були підкладки для печаток, так звані кустодії.

Коли в середині XIX ст. папір стає досить дешевим, прикраса-витинанка надовго входить у побут. Паперові витвори можна було бачити в оселях на вікнах, стінах, сволоках, на печі. певний час паперовий декор співіснував із мальованим, інколи доповнюючи його.

Нескладні прийоми витинання і недорогий матеріал давали широкі можливості для творчості народним майстрам, які втілювали вічні символи природи, колективний досвід пізнання світу, свої фантазії та мрії.

При всій подібності витинанки різних місцевостей мали самобутні риси, притаманні лише цьому регіону. Так, витинанки західних областей розмиті та дрібно орнаментовані. Подільські продовжують традиції народних килимів, гончарних розписів, вишивок. На Житомирщині вони мали прямокутну форму, ними прикрашали полицки та мисники. Витинанки Хмельниччини відрізнялись від інших великими розмірами, їх виконували у червоному, жовтогарячому та темно-зеленому кольорах і використовували для оформлення стін інтер'єру. На Придністров'ї це була ажурна паперова стрічка (лиштва), яку розміщували на полицках, над вікнами хат тощо. На Поділлі та Прикарпатті подібні паперові прикраси називали «фіранками». Згодом з'являються паперові рушники, рамочки, серветки тощо. Витинанки Придніпров'я перегукувалися із петриківським розписом та в кожній паперовій прикрасі проглядалось обличчя окремого народного майстра.

На свята українці виготовляли особливі витинанки: напередодні Різдва – у вигляді

сніжинок-зірочок, хреста чи постатей ангелів, перед Воскресінням – голубів, гілочок, барвінку, квітів. До жнив вирізали і клеїли «врожайну», на заручини – «заквітчану», яку потім змінювали на «весільну».

Особливо поширеним в українській хаті було оздоблення божниць. Витинанка-хрест була оберегом, її чіпляли на сволок, де висіла дитяча колиска. І сам сволок зачасто прикрашали нехитрими елементами, утворюючи таким чином своєрідний декоративний фриз. Полиці мисників прикрашали серветками з ажурно вирізаними краями, паперовими рушниками.

На простінках між вікнами в українській хаті висіли витинанки із зображенням «дерева життя». На гіллі цих дерев часто розміщуються птахи, внизу біля дерева можна побачити людські постаті чи

силуети звірів. Ці символи родини, роду були типовими для всіх регіонів України. Навіть у тяжкі воєнні та повоєнні 1940–1950 рр. витинанка жила по звичайних сільських хатах як прикраса. За браком паперу їх витинали з газет і фарбували у різні кольори природними барвниками.

Мистецькі секрети

Розрізняють витинанки, витяті ножицями, вирізані ножом, відщипувані та комбіновані з розписом, аплікацією тощо. В їхніх орнаментах є аналогії з мотивами писанок, розпису, килимів. Умовно витинанки поділяють на геометричні, рослинні, зооморфні (зображення тварин) і антропоморфні (зображення людей). Майстри були переконані, що витинанки в системі хатніх прикрас мали магічне значення. Не випадково значна частина геометричних знаків пов'язана з солярною символікою, адже солярний знак – символ єднання життя та рівноваги, крім того, символізує вічне оновлення природи. «Дерево життя», «птахи», «коні», узагальнені жіночі постаті успадковані з язичницької міфології слов'ян. Народ здавна вірив у їхню здатність відвертати лихо, приносити добро.

Відроджене мистецтво

Техніка витинанки сьогодні стала інноваційним переосмисленням мистецьких традицій. Відтак з'явився новий різновид витинанки – сувеніри у формі листівок, буклетів, екслібрисів, настінних прикрас. Популярності набули виставкові витинанки – тематичні твори, пристосовані для експонування у виставкових залах, інсталяцій, які також використовуються для поліграфічної продукції. Яскравими зразками є заставки до книг, витинанки-плакати, екслібриси, листівки. Узори, притаманні витинанці, зображають на одязі та різноманітних аксесуарах. Цікаво їх використовують у виготовленні прикрас – брошок, браслетів, сережок з витинанками. Чудовий вигляд мають на вікнах витяті ажурні панно. Майстри щоразу доповнюють «паперові твори», надаючи їм нових сучасних рис, зберігаючи національний колорит і глибоку етнічну сутність.

Приємно, що в сучасному світі витинанка не втрачає своєї актуальності. Вона знову вражає вишуканістю, проявом творчої фантазії та майстерністю митців. Адже за допомогою паперу і ножиць народжуються справжні шедеври.

Світлана ПОНОМАРЕНКО

Світ Шопіт. ua	П'ятниця, 20.06	Субота, 21.06	Неділя, 22.06	Понеділок, 23.06	Вівторок, 24.06	Середа, 25.06	Четвер, 26.06
	ніч +14 день +16	ніч +13 день +16	ніч +12 день +19	ніч +12 день +20	ніч +13 день +23	ніч +16 день +22	ніч +16 день +23

Успіх – це не кінцева мета, а шлях. (Дж. Максвелл)

Громадська думка

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.

Різдво Івана Хрестителя

24 червня

◆ Різдво Івана Хрестителя (Предтечі) – одне з найбільших християнських свят. Воно має особливе значення, адже вшановує народження пророка, що став духовним попередником і хрестителем самого Ісуса Христа. Його поява на світ була знаковою подією, про яку заздалегідь сповістив архангел Гавриїл. Пророк Іван народився в родині священника Захарії та праведної Єлисавети – подружжя, яке довгі роки не мало дітей. За Євангелієм від Луки, архангел звістив Захарії про майбутнє народження сина, але той засумнівався, й за це був покараний німотою до часу виконання пророцтва.

◆ На восьмий день після народження сина, як того вимагав юдейський звичай, батьки принесли немовля на обрізання. Коли мати сказала, що дитину названо Іваном, усі здивувалися, адже такого імені не було в їхньому роді. Тоді звернулися до Захарії, який написав на дощечці: «Іван – його ім'я». В ту ж мить він знову заговорив і, сповнений Святого Духа, прославив Бога та передрік велике пророче покликання свого сина.

◆ Свою місію Іван Хреститель виконав, охрестивши Ісуса Христа в річці Йордан і відкривши людям шлях до Спасителя. Після цього він продовжив проповідувати. Іван Хреститель прийняв мученицьку смерть – йому відтіяли голову за наказом галілейського правителя Ірода Антипи. На згадку про цю трагедію встановлено окреме церковне свято – Усікновення глави Івана Предтечі.

◆ Свято Різдва Івана Хрестителя має глибоке релігійне значення й супроводжується низкою церковних традицій. У цей день у храмах відбуваються урочисті богослужіння, під час яких читають уривки з Євангелія про народження пророка, звучать молитви на честь Предтечі та прохання про духовне очищення.

◆ Віряни дякують Богові за дар пророка, просять про зміцнення у вірі, прощення гріхів і щире покаяння.

◆ Поряд із церковною практикою в українській культурі збереглися й давні

народні уявлення, що злилися з християнським празником. Саме на 24 червня припадає свято Івана Купала, яке тісно переплелось з днем народження Івана Хрестителя.

◆ На Івана Купала в народі влаштовували масові гуляння: плели вінки, пускали їх на воду, перестрибували через багаття, шукали цвіт папороті. Це свято вшановувало силу природи, родючість і очищення через вогонь та воду. І хоча ці обряди мали символічний зміст, у церковному контексті вони вважаються язичницькими.

◆ Різдво Івана Хрестителя – це передусім релігійне свято, присвячене великому пророку і хрестителю Спасителя, тоді як Івана Купала – це народне дійство з язичницькими коренями, яке лише співпало з церковною датою й не має до неї прямого стосунку.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

ЦИТРУСОВИЙ ЛИМОНАД

1 лимон, 2 літри води, 1 апельсин, 5 гілочок м'яти, 200 г цукру або меду, кубики льоду для подачі.

Ретельно вимийте фрукти. Розріжте кожечку навпіл. По одній половинці лимона й апельсина відкладіть – вони знадобляться пізніше для подачі. Інші половинки подрібніть разом зі шкіркою, наріжте довільними шматками та збийте в блендері.

Отриману цитрусову масу перекладіть у

каструлю, влийте 0,5 л води. Додайте цукор або мед, перемішайте та поставте на середній вогонь, доведіть до кипіння. Дайте сиропу покипіти близько 5 хвилин, потім зніміть з плити й охолодіть. Коли рідина стане теплою, накрийте ємність і дайте настоятись не менше 2 годин.

Процідіть суміш, добре відтисніть м'якоть. До отриманого сиропу влийте ще 1,5 л чистої холодної води. Додайте до напою нарізані половинки лимона та апельсина, лід.

ОВЕН. Якщо не фільтрувати вхідну інформацію та вірити всім на слово, життя швидко перетвориться на тотальний кошмар. З надлишком поганих звісток може суттєво зрости тривожність, яка негативно вплине на здоров'я.

ТЕЛЕЦЬ. Сила полягатиме в умінні зберігати секрети. Корисно займатися тим, що довго відкладали на потім.

БЛИЗНЮКИ. Здійсняться всі заповітні бажання. Щоб успіх не пішов геть, доведеться бути добрішими і навчитися забувати образи.

РАК. Варто частіше звертатися по допомогу до оточуючих і не боятися займатися тим, до чого лежить душа. Тиждень щедрий на доленосні зустрічі.

ЛЕВ. Доведеться переглянути багато аспектів свого життя. Вирішіте важливі завдання. В усьому продемонструєте найкращі результати.

ДІВА. Настав час зробити щось значуще для себе та для своїх близьких. Можливі нестикування та різкі зміни планів.

ТЕРЕЗИ. Якщо раптом щось не буде виходити, перечекайте. Не варто шкодувати про минуле та лаяти себе за помилки.

СКОРПІОН. Необхідно гармонізувати простір навколо себе, причому максимально швидко. Корисно зробити генеральне прибирання. Гарний час для романтичного відпочинку.

СТРИЛЕЦЬ. Знайдете відповіді на питання, що давно вас цікавлять. Удача вам посміхнеться. Якщо з'явиться шанс стати успішнішим у якійсь сфері, скористайтеся ним, щоб потім не шкодувати.

КОЗЕРІГ. Не розповідайте нікому про свої плани. Робіть все добре й швидко.

ВОДОЛІЙ. Цього тижня, можливо, вам доведеться нелегко. Необхідно якнайбільше спілкуватися з людьми, які добрі й позитивні, відкриті та здатні піклуватися.

РИБИ. Потрібно правильно вибирати своє оточення, тому що від нього залежатиме щонайменше половина успіху. Також астрологи радять знайти баланс між роботою та відпочинком.

**ДОСВІДЧЕНИЙ НАРКОЛОГ-ПСИХІАТР
ЛІКУЄ НОВИМИ ЗАПАТЕНТОВАНИМИ
ТЕХНОЛОГІЯМИ:**

- АЛКОГОЛЬНУ;
- ТЮТЮНОВУ;
- ІГРОВУ залежність;
- ДЕПРЕСИВНІ СТАНИ.

Тел.: 096-615-09-11.

Самолікування шкодить Вашому здоров'ю!
Ліцензія № 603820 від 07.11.2011 р.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

**Монтаж –
один день.**

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122